

2.
சிவமயம்

கோவித்து

03.08.2012

சுவாமியம்

பூநகரி கறுக்காய்த்தீவினைப் பிறப்பிடமாக கொண்ட
யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவன்

அமர்ர் திரு. யோகராசா கோவிதன்

அவர்களின்
ஞாபகார்த்தமாக வெளியிடப்படும்

கோவிதாஞ்

'வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமற் கற்பனை ஏத்தாதே
தூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கிறேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீ அவலக் கடலாய வெள்ளத்தே'

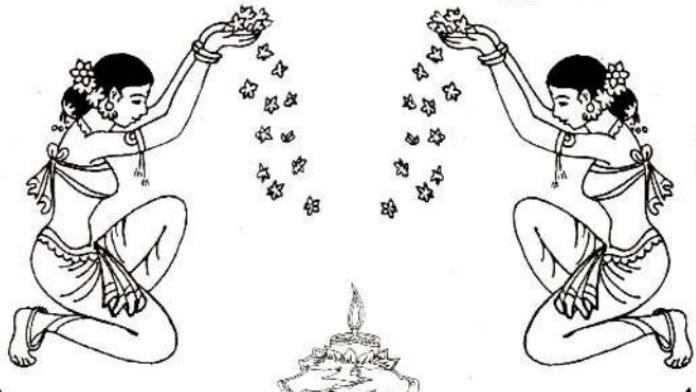
(திருவாசகம்)

03-08-2012

சமர்ப்பணம்

அன்பு மகனாய் குலக் கொழுந்தாய்
 சௌகாதராருக்காய் உத்தத்தட்ட மாண்க்கமாய்
 தந்தைக்கு உபாதோசம் செய்த தீர்க்கதரசியாக
 அன்னையென் அன்பீல் தோய்தவனாய்
 அன்பும், பண்பும், துணவும் கொண்டவனாய்
 கற்றோரும், மற்றோரும் - உற்றோரும்
 போந்தும் உத்தமனாய்
 நண்யாக்கும் நண்பனாய்
 கந்தனை தோவீல் சுமந்தவனாய்
 கற்றுவன் வெகுமத்தை அந்தவனாய்
 வளவு தேற்றும் கொண்ட ஆனந்த சொரும்யாய்
 கை தவறும் வேளையீல் கூட
 தந்தையை கட்டியதைத்து உச்சீமாந்தவனாய்
 வீறு கொண்ட கோவீதனீன் நகுப்பாதங்களீல்
 கோவீதமை காண்க்கை செய்கன்றோம்.

திங்களேம்
 குரும்பத்தனர்

தவயற்றுள் வாழவான்கு வாழியவரி
வானுதற்சியும் நிதம்வத்துள் வைக்கப்படும்

செல்வன் யோகராசா கோவிதன்

(யார் எக்கெட்டக்குகு விஞ்ஞான பிட மாணவன்)

அவர்களின்

தத்திருணைய வெண்பா

“நந்தனைத்தில் நன்கைமதரை நாள் ஆஸ்பி பூரணை மறுநாள்
சந்தையில் நனைத்த தெல்லாம் சித்தி பெற்று— கோவிதன்
தந்தையும் வேண்டாம், தாயும் வேண்டாம் என்று
சந்தையில் சேர்ந்தான் சிவனாடு”

திவமமயம்

பஞ்சபுராணம்

திருச்சியற்பலக

விநாயகர் வனக்கம் – நுதி

ஜங்குகரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

உண்ணாமுலை உமையாளோடும் உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான் மலை திருமாமணி திகழு
மண்ணார்ந்தன் அருவிருத்தன் மழலைப் முழுவதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார் வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே

திருவாசகம்

வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீ வேண்ட
முழுதும் தருவோய் நீ
வேண்டும் அயனமாற் கரியோய் நீ
வேண்டி என்னைப் பணி கொண்டாய்
வேண்டி நீயாதருள் செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன்று உண்டென்னில்
அதுவும் உன்றன் விருப்பமன்றே

திருவிசைப்பா

நீறணிப் பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக் கண் உடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா
அம் பெண் செய் அம்பலத்தரசே
ஏறணி யெம் கொடி யெம் ஈசனே உன்னைத்
தெண்டனே இசையுமா றிசையே.

திருப்பல்லாண்று

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
பால்கட லீந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் மன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிற்கு மந்தணர்வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் ஸானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

ஞானத்தின் திரு வுருவை நான் மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையின்றி மண்ணில் வளர்மதிக் கொழுந்தைத்
தேங்கக் மலர்க் கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர் தொடுக்குங்
கானத்தினெழு பிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்

திருப்புகழ்

தனன் தான் தத்த தனதனா
தனன் தான் தத்த தனதான
எதிரிலாத பத்தி தனைமேவி
இனிய தானினைப்பை யிரு போதும்
இதய வாரித் திக்கு ஞநவாகி
எனது ளேசி றக்க அருள்வாயே
கதிர்காம வெற்பி லுறைவோனே
கனகமேரு வொத்த புயல்ரா
வழுதி கூன்னிமிர்த்த பெருமாளே

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி !
என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி”

இன்பமே சூழ்க!
எல்லோரும் வாழ்க!

திருச்சிறூஸ்பல்ளி

கோவிதுனின் வரழ்க்கைச் சுவடுகள்.....

அனிதுகில் திரை என நிரை நிரை ஒளிர
ஆழியின் மத்தியில் எழுந்திடு திலகமென
இந்து மா சமுத்திரத்தின் இந்து பிறையென
ஈந்திடு செல்வம் சுறிலாது நல்கி
உடைமைகள் அனைத்தும் உள்ளகத்து அடக்கி
ஹருகள் அனைத்தும் நீடுபட நீக்கியும்
எழிலொடு விளங்கிப் பொழில் தரு மணமாய்
ஏலம் கராம்பு கறுவா ஏர் தரு நெல்லு
ஐயமின்றித் தந்திடும் லங்கா நங்கையின்
ஒரு தலை நகரென ஒளி தரும் யாழில்
ஒர் புயமென விளங்கிடும் புதுமையும் தந்து
ஒங்கிடும் வளமெல்லாம் தன்னிடத் தடக்கயும்
தெய்வ ஆலயங்கள், சைவ ஆசாரங்கள்,
தான் தருமங்கள் தன்னகம் கொண்டு

தீந்தமிழ் வீசும், திறல் உடை வீரம்
 கமம் செய் வேளாளர் கலை பயில் சான்றோர்
 சித்த வைத்தியம் சீர் பெறு சைவமும்
 காலத்தால் முந்திய பண்டைய பூநகரி
 கிடைத்த தன் வளமும் முயற்சியின் பலனும்
 கீர்த்தியும் பெற்று குறைவற விளங்கவும்
 குமரன் சிவகுருநல்லருள் துலங்கவும்
 கூடும் மக்கள் வாழ் கறுக்காய்த்தீவே!

பழம் பெருமை வாய்ந்த பூநகர் கறுக்காய்த்தீவை
 வசிப்பிடமாகக் கொண்ட கமம் செய் சைவ வேளான் குலத்தை
 சேர்ந்த குமாரசாமி சதா சிவம் மகன் யோகராசாவிற்கும்,
 தமோதரம்பிள்ளை நல்லையா மகள் மகிமலட்சுமிக்கும் திருவருள்
 துணையால் மணக்கோலம் 1981ம் ஆண்டு நடைபெற்றது. இவர்கள்
 இல்லறம் எனும் நல்லறத்தை பேணி இன்ப சுகத்தில் திணைத்து
 மூன்று இரத்தினக்கட்டிகாளன் அருள்வேந்தன், யேந்திரன்,
 கோவிதன் ஆகிய மும் மூர்த்திகளையும், ஓர் பளைக்கட்டியான
 சங்கீதாவினையும் பெற்று மகிழ்ந்தார். பின்னைகளை ஒழுக்க
 சீலர்களாக வளர்த்து கற்பித்து குடும்பத்திற்கும் சமூகத்திற்கும்
 பெருமை சேர்த்தனர். முத்த புதல்வன் அருள்வேந்தன் மாவட்ட
 செயலர் உத்தியேகத்தர், இரண்டாவது புதல்வன் யேந்திரன்
 மாவட்ட செயலர் உத்தியேகத்தர், புதல்வி சங்கீதா கிளி/பூநகரி மகா
 வித்தியாலய ஆசிரியர்.

இந்த கோவிதழின் கதாநாயகச் செம்மல் கோவிதன்

1991/08/24ம் திகதி கல்வெட்டுத்திடல் முருகன் அருளைப்
 பெற்று ராஜா ராசாத்திக்கு கடைக் குட்டியாக அவதரித்தார்.
 குழந்தை கோவிதனை நாற்பத்தோரம் நாள் கோயிலுக்கு அழைத்துச்
 சென்று வழிபாடற்றிய வேளைதனில் நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண
 சூழ்நிலையால் இடம் பெயர்ந்து செக்காலை எனும் கிராமத்தில்
 (1991-2001) வரை அவரது வாழ்வு தொடர்லாயிற்று முன்பள்ளிப்

படிப்பை சிறப்பாக முடித்துக் கொண்ட கோவி ஆரம்பக்கல்வி; இடையிலைக் கல் வியினை கிளி/கறுக் காய் த் தீவு மகாவித்தியாலயத்தில் கற்றார். இக்கால கட்டத்தில் பெற்ற சாதனைகள் வரிசையில்

1. வகுப்பில் முதல் நிலைப்பிள்ளையாக திகழ்ந்தான்
2. தரம் 9ல் மாணவ தலைவனாக தெரிவு செய்யப்பட்டான்.
3. விளையாட்டில் வெற்றி வீரராக திகழ்ந்து மாவட்ட நிலையில் வெற்றிக் கிண்ணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான்.
4. கணித விஞ்ஞானப் போட்டியில் மாவட்ட நிலையில் முதல் இடத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டான்.
5. க.பொ.த சாதரண தரப் பரிட்சையில் விசேஷ சித்திகள், திறமைச் சித்தியினையும் பெற்றுக் கொண்டான்.

கைலாய மலையைக் காணும் அப்பரைப்போல க.பொ.த உயர்தரப் பரிட்சையில் கணிதப்பிரிவின் கரையைக்காணும் கோவிதனானான். பல வேறு வழிகளுடாகச் சென்றான். அப்பாதையைப் பொறித்துக் கொண்டால் எல்லாமே கருட முரடான பாதை தான் இப்பிரிவைத் தொடர்வதற்காக கிளி மத்திய கல்லூரியில் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் கற்றுக்கொண்டிருந்தபோது நாட்டில் கடுமையான சூழப்ப நிலை ஏற்பட்டது. கற்றலும் தடைப்பட்டது, இவ்வாறிருந்த வேளையில் தந்தை தாய் மூன்று புத்திரர்களையும் காப்பாற்ற 2009/01/09 கால்நடையாக தரையிலும் தண்ணீரிலும் எல்லாம் இழந்த நிலையில் அழியாச் சொத்தின் ஆவணமான பனுவல்களை மட்டுமே கோவிதன் தலையில் கூந்து சென்றான். பின்பு அனைவரும் வவுனியா நெடுக்குளம் கலைமகள் வித்தியாலயத்தில் தங்க விடப்பட்டனர். கோவி கறக் கூரமித்தான் சிறப்பான குரு இல்லை “குரு இல்லா வித்தை பாழ்” என்று சிறிய தமையன் கூறும் வார்த்தையைக் கேட்டு ஒரு சில விநாடிகள் சிந்திக்கலானான்.

“வெற்றிநிடசயம்

வேதத்துவம்

கொள்கைவெல்வதே

யான் கொண்ட லட்சியம்” எனும் அழுத வாக்கிற்கிணங்க கற்பதற்காக தந்தைக்கு உபதேசம் செய்தான். உறவினைப்பு மூலம் கதிர்காம நலன்புரி நிலையத்திற்கு சென்று படிப்பைத் தொடர்ந்தான். அங்கும் சிறப்பாக கற்க ஆசிரியர்கள் போதாமையால் தத்தனித்தான். கடலில் முழ்கிய மழலையைக் காப்பாற்றிய படகோட்டி போல் வித்தியாலயத்தில் நடை பெற்ற விழாவில் பிரதம விருந்தினராக வருகை தந்தாரே வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் A.R.A ஒல்வேட் அம்மா அச்சந்தர்ப்பத்தில் தந்தையும் மகனும் ஓடிச் சென்று கற்றவின் துடிப்பை வெளிப்படுத்தினர். உடனடியாக கோவிதனின் குடுப்பத்தை வெளியில் எடுக்க சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் கலந்தாலோசித்து வவுனியா நகரத்திற்கு அழைத்து சென்றார்.

வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர் ஆசி

“எனக்கு செய்ய வேண்டிய பிரதிஉபகாரம்

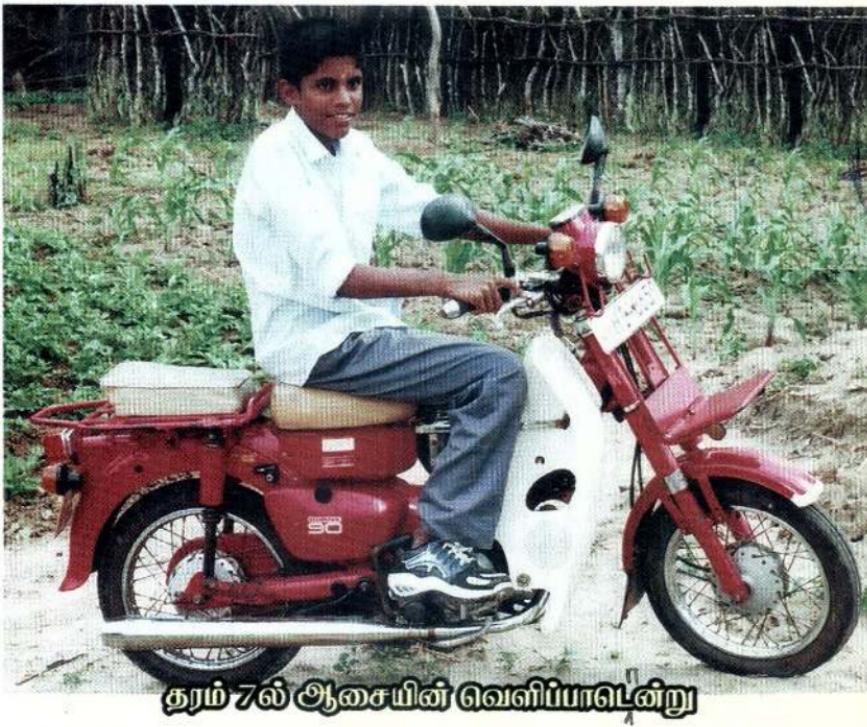
வோறென்றும் அல்ல பின்னையே பெறுபேறு வரும் வரை காத்திருந்து காதோரம் மேல்ல வந்து செல்லிடுவாய்”

இவ்வாறு அதிஸ்டம் கைகூடிய வேளையில் யாழ்ப்பாணம் சென்யோன்ஸ் கல்லூரியில் அனுமதிப்பத்திரம் எடுக்கப்பட்டதுடன் அக்கல்லூரியின் அதிபர் திரு ஞான பொன்ராஜா அவர்களின் மாண்பு மிகு செயற்பாட்டினால் கோவிதனை A9 பாதை ஊடாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அங்கு சிறப்பாக இரண்டு மாதங்கள் கற்றான். பின்பு சயன் ஸ் கோவிலும் கற்றான் பரீட்சைக்காலமும் நெருங்கியது (A/L) கற்றகாலமோ ஆறு மாதம் தான்) A/L பரீட்சையினை அண்ணாவின் அலுவலகத்தில் தங்கி நின்று கிளி/மத்திய கல்லூரியில் எழுதினான். கோவிதன் திட்டம் தீட்டி எண்ணிய பெறு பேறு A,C,S நினைத்தது கிடைக்கவில்லை ஆனால் கிடைக்கப்பெற்ற பெறுபேறு C,C,S நினைத்தது கிடைக்கவில்லை கணிதபாடத்தில் மட்டும்.

மாவட்டரீதியில் 20ம் நிலையை தனதாக்கி கொண்டான். இந்நிலை தன் இலட்சியத்துக்கு போதாது என நினைத்து மீண்டும் க.பொ.த உயர்தரப் பரீட்சையினை ஏதிர்கொள்வதற்காக கற்றல் செயற்பாட்டை தொடர்ந்து கொண்டிருந்த வேளையில் வெளியாகிய வெட்டுப்புள்ளி அடிப்படையில் யாழ் விஞ்ஞான பீடத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டான். அதனையும் கருத்தில் கொள்ளாது “கொண்ட லட்சியமே தனது முடிவு” எனக்கருதி மொற்றுவை முன் னோடிப் பரிட்சையினையும் எழுதி 4ம் நிலையினை எடுத்து கொண்டான். குடும்பத்தினர் ஆனந்தசாகரம் அடைந்தனர். இவ்வாறாக முருகனின் திருவிழாக்காலத்தில் ஒர் நாள் பூசையினை விமர்சையாக கொண்டாடி கோவிதன் உட்பட அனைவரும் வழிபாடு செய்தனர். இதன் பிற்பாடு ஒருக்கிழமை ஆகவில்லை நன்மையைப் பொறுக்க முடியாத காலம் கோவிதனை வருத்தம் எனும் போர்வைக்குள் சிக்கவைத்ததன்மை ஏதோ!

“வீட்டுக்குச் செல்
ஒடோடி வருவேன்-பினி
கொண்டதே கோலம்
காண வைத்ததே கைலாயம்” எனச் சூழ்ந்தது

மண்ணில் நல்ல வர்ணம் வாழ வேண்டி பிறப்பெய்திய கோவிதன் படிப்பிலே வீர மகனாக விளங்கி விஞ்ஞான பீடத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டதிற்காக ஒரு சில கடிதங்கள் வீடு செல்ல கோவிதனோ சிகிச்சைக்காக கொழும்பு வைத்திய சாலைக்குச் செல்லவில்லைனான். சிகிச்சை பெற்று உடல் ஆரோக்கிய நிலையில் இருந்த கோவி தந்தையின் நெற் செய்கை அறுவடைக்காக தானும் தோழோடு தோழாக சென்று நெல்மணிகளை அள்ளி குதுங்கலம் அடைந்திருந்தான். அவ்வாறு இருந்த போது உணவில் நாட்டம் குறைந்த தன்மையினால் யாழ் வைத்திய சாலைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். வருத்தம் எனும் சொல்லில் உயிரை உண்ணும் விதி எனும் சதி கோவிதனின் ஆருயிரைப் பறித்து விட்டது. இன்றோ! என்னாத நிலையில் ஏற்பட்ட கைத்தவறு எமக்கென கோவிதனை இல்லை என்றாச்சு கண்ணரில் வாழ கவலையில் ஆழ்த்தி கரைந்திட்ட எனதருமைச் செல்வம் குடும்ப விளக்கே

தும் உல்லைக்காயின் வெளியாட்டிறு

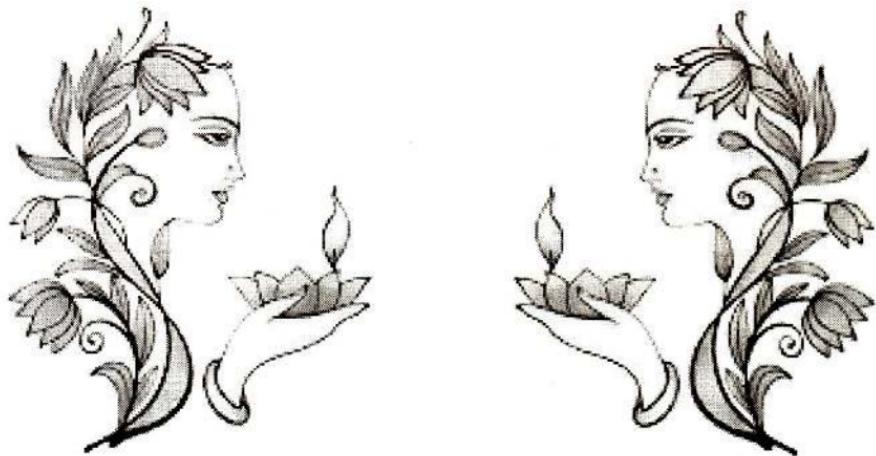

என் ண மே உமதாகி விட உந் தன் பாதார விந்தங் களில்
கண்ணீர்த்துளிகளை அஞ்சலியாக்கு கின்றோம்.

இருபது ஆண்டுகள் பதினொரு மாதங்கள் இருபது
நாட்கள் மட்டுமே அமையுமாறு உம் வாழ்நாட்களை விதி வரையுமென
யார்தான் கண்டார்கள். விதி துளை போட்டு அழைக்குமென நாம்
நினைத்தோமா? கறுக்காய்த்தீவு கல்வெட்டுத்தீடல் முருகப்
பெருமானின் சிறந்த பக்தி மானுக விளங்கிய கோவிதன் என்றென்றும்
சான்றோர் மனதில் நிலைத்திருப்பார் என்பது தின்னைம்.

பூதுதிர்வது நியதி யென்றாலும்
புதிது புதிதாய் அது பூக்கிறதே!
புவியில் நின்று உதித்த கோவிதனை
புதிய பிறப்பாய் திருப்பிதரமாட்டாயே?

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

அழியாது ஓர்நும் கோவிதன் நண்வகள்

வருடல்களும் நெருடல்களும் மாங் மாங் வந்து போகும் இந்தக் காலப் பெருவெளியில் வந்து மோதியது அந்த துயரலை. ஒரு தடவைதான் வருமை என்றாலும் இத்தனை இள வயதிலே வந்திருக்கக் கூடாது அந்த மரணம். 'கோவிதன்' நேரடியாக இவனை நான் கண்டு பழக்ட வாய்ப்பு எதுவும் கூடத்திருக்கவில்லை. ஆனாலும் எமது மாவட்ட செயலகத்தல் பணியாற்றும் நான் யோ. அருள்வெந்தன், நான் யோ. ஜெயந்தரன் ஆக்ஷயார்ஜன் அன்ப்பும், பண்ணலும், செயற்றங்களும் இந்த கோவிதனையும் அவனது அந்வையும் ஆற்றலையும் நான் நன்றாக கண்டு கொண்டிருக்கிறேன்.

ஓரு பொறுப்பினாலனாக அவனை ஆக்க பார்க்க வேண இவர்களும், அவனது பெற்றோரும் கொண்ட ஆஸ்ரமம், முயற்சியும் மத்தியாக முடியாததாகவே இருந்தது. இந்த முயற்சியில் இடு இங்கியது யோல அந்த மாணவனோடு வந்து ஒட்டிக் கொண்டது கொடிய நோயான்று. இவைக்கையன் முதன்மை மருத்துவமனைகளைல்லாம் ஏந் இங்கியும், பெருந்தொகை பணத்தனைச் செலவிட்டும், வார்த்தைகளில் வழித்து வீடு முடியாத துயரத்தனை அனுபவத்தும் அந்த நோயை தீர்த்துவிட அவர்கள் என்னவு ப்ராயத்தனப்பட்டனர். ஆய்வும் இத்தனை வீரவாய் அவனுயர் பந்தக்கம்பாடுமென எவருமே எத்தார்த்திருக்க வில்லை.

கல்நீராசர் மாவட்டத்தின் பன் தங்கிய இடங்களில் ஒன்றான பூந்தர மண்ணீல் பிறக்கு வளர்ந்து பெரும் திட்டங்கள், திடப்பெயர்வுகள் மத்தியிலும் தளராது கல்வி கற்று உயர் கல்வுக்காய் காலெழுத்து வைத்து நாடாளுமிகுநில் முதன்மை மாணவர்களில் ஒருவனோய் தன்னை அடையாளப்படுத்த கொண்டிருந்தவேளை இவனை உயர் குழுத்துப்போனது அந்தக் காலக்கொரும். இவன் வளர்ந்து ஒரு பொறுப்பில் வல்லவனாக இந்த மாவட்டத்திற்காக ஆற்றலையும் பண்கள் ஏராளம் கூட்க கொடிய நோய் ஏனோ அவனை அணைத்துக் கொண்டது.

ஆய்வுடைய வேதனை பெற்றோரை, உறவுகளை தேற்றுவிட முடியாத சோதனை பூர்ப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடையிலான அந்த செய்தை வெளியில் அவன் வீட்டுச் சென்ற தடங்கள் அழக்கப்பட முடியாதவையையானாலும் அவன் இட்டுச் சென்ற புள்ளிகள் பெரும் ஒள்வட்டங்களாக அவனது குரும்பத்தையும், அவன் சார்ந்த உகைத்தையும் ஆழத்தையும் என்ற நம்பிக்கையை நெஞ்சீலெந்த அவனது ஆத்ம சாந்தகாய் ஆண்டவனை வேண்டுகின்றேன்.

 நூலாம் அாவாத் கோவிதுற்
 திடுவிட துதியில் தொடர்பு
 விளிநீராசர் மாவட்டம்

விருக்கான வெற்றி கேட்டம் வழங்கும்
நகழிச்சு

கண்டு வஞ்ஞான போட்டியில் முதல்த்தை வெற்று
நகளாசர்சு வழங்கும் நகழிச்சு [தரம் 1]

தன்னார்வமும் முயற்சியும் மக்க குழந்தையன் பரவு

கீழ்க்கரன் யூக்ரி பிரதேசத்தில் பிறந்த அமர் தஞ் தா யோகராசா கோவதன் என்ற குழந்தையன் பரவு அக் குழம்பத்திற்கு ஓர் பேரழப்பாகும். இவன் அப் பிரதேசத்திலேயே ஆயும்ப கல்வி, திடைந்தைக் கல்வியினை நடைவு செய்து உயர்தரப் படித்தைக்கு மீண்டும் ஒரு தடவை தயார் செய்து கொண்டிருந்த போது தான் எம் எல்லோருக்கும் அவன் கொடிய நோய்க்கு ஆளாகியமை தெரிய வந்தது.

வழுமையன் பிள்ளையில் சுழன்ற அக்குழம்பத்தின் மூக்கு சகோதரனாக்க தஞ் தா யோகராசா அருள்ளேந்தன் (மாஸ்ட்ட செயலக அலுவலர்) ஊடாகவே இவன்டம் பழகும் ஸந்தப்பம் எனக்கு ஏற்பட்டது. எப்பொழுதும் அமைத்தியான துடுப்பான முயற்சியின் மாணவனாக தகழ்ந்ததுடன் தமினாரு பொறியியலானாக வந்து இந்த மக்களுக்கு சேவையாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணை அவனது உந்துதல் மூலம் தெரியவந்தது.

இடம்பெயர்ந்து பல்வேறு இடங்களுக்கு சென்று வந்தாலும் அவன் ஆர்யாக்களை தேடிச் சென்று கல்வி கற்றுமை திதிற்கு ஓர் எருத்துக் காட்டு. ஒரு பானை சோந்துக்கு ஒரு சோஷு பகம் என்பதைப் போல் அவர்களது குழம்பம் பண்பாட்டிற்கும் முயற்சிக்கும் திளக்கணமாக தகழ்கின்றது. கிழந்துமையை குழம்பத்திலே ஒரு மாந்துதை ஏற்படுத்துவதற்கான முன்னேற்றகரமான எந்தால்ததில் காலடி வைக்க முற்பட்ட பொழுது தான் அமர் தஞ் தா கோவதன் சுமார் ஒரு வருடமாக நோயன் உபாதைக்கு இலக்காக கஸ்டங்களை அனுபவித்து அவனது குழம்பம் அவனது உயர்வைக்காப்பாற்ற எவ்வளவு அரும்பாடு பட்டது. என்னும் வது அவனை வென்றுவிட்ட செய்தியை எல்லோர் காந்தும் கொடுத்தது.

ஒரு அழகிய மொட்டு மலர்ந்து பூவாக காய்த்து கண்மாகும் நேரத்தில் அது வாடி வெதும்பு வீழுக்கிறபோது அதன் பயனை யார் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அதுபொல்லே ஒரு பட்டதார்யாக, அந்வளர்யாக உருவெடுக்க வேண்டிய கீக் குழந்தையை இழந்து அவனது குழம்பம் தவங்கின்றது. என்னும் இதைவன்னே வது வீணையாட்டினை யார்தான் மாந்த முடியும் எனவே எம்மை நடைமே சாந்தப்பாருத்தக்கொண்டு அமர் தஞ் தா கோவதன் அவர்களது ஆத்மா அமைத்தியாக இதைவன் தந்துப்பாதங்களை சென்றுடைய பிரார்த்தப்பதுடன் இவனை இழந்து தவங்கின்ற அவனது குழம்பத்தினர் உந்தார் உந்வனர்க்கு ஆழந்த அனுகாயத்தை தெர்வத்துக் கொள்கின்றன.

உ. கோவதன்
ப. ஜெயதாஸ்
க. வாகையனி
மாஸ்ட்ட செயலகம்,
கொவிதும்

இரங்கந் செய்த

யோகுராசா கோவிதன் மறைவு செய்த கேட்டு ஆழந்த மனவருத்தம் அடைந்துள்ளேன். ஆல்போல் தழைத்து அழகு போல வேலுஞ்ச வேண்டிய வீருட்சம் வண்ணுவகம் ஏக் வீட்டது.

கல்னுறு கற்றோ நறைவு கறுக்காய்த்தீவன் பொறுப்பியல் கலைக்கரை வெக்கொன்று மீண்டுமால் பீடிக்கம்பட்டு ப்ரைஸ் பயன் போது மென்று வண்ணுவகம் சென்று வீட்டது.

மண்ணுவக மாந்தர் மர்ப்பது தான் நியதி என்னும் பாதிப்பயணத்தில் பட்டெனச் செல்வதை ஏற்க முடியவில்லை என்னவோ! ஏற்றுக்கான் ஆக வேண்டும். எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த கார்யம் அன்னாரன் துயர்ணால் துயருப்பந்தாக்கும் குடும்பத்தனருக்கு ஆழந்த அனுகாயங்களை கூரவிப்பதோடு அவரது ஆக்மா சாந்தியடைய ப்ராந்தக்கன்றேன்.

K.S Vasanthakumar
Divisional secretary/
A,G,A
Poonakary

உத்தந்து ஸ்ட்ட இளம் மொட்டு

நலவளம் அந்வ வளம்
நறைந்த வயல்வளம் கொண்ட கழக்காய்த் தீவுல் மலர்ந்த ஒரு
மொட்டு செல்வன் யோகராசா கோவிதன் யாழ் பல்கலைக்கழக
வஞ்ஞான பீட மாணவன் என்பதில் பெரு மக்களுடைத்துடன்
அவன் ப்ர்வை என்னை கல்லையடைக்கன்றேன்.

பரம்பரையான கமக்கார குழம்பத்தில் யோகராசா
தமிழ்ப்பார்வையில் கடைசிப் பள்ளையாக பிழங்க இவன் யூநகர்
மண் வாரணையீல் வளர்ந்த ஒரு இளம் மொட்டு இந்த இளம்
மொட்டு பூத்து காப்த்து கன் தருமென இலவுகாத்த கள்போல்
இருந்த இவன் குழம்பத்தங்கு இவனது இறப்பு சுடு செய்ய
முடியாத ஓன்றாக ஸ்ட்டது.

என்னைப் பொழுத்த மட்டில் வீத வரைந்த பாதை வழிய
வாழ்க்கை ஒருக்கன்றது எனக்கூட இவறது குழம்பத்துக்கு ஆழங்கல்
கூட இயந்தை வெற்றுடங்களை வீருவதல்லை என்பதற்கமைய
அவறது ஆத்மா சாந்தியடைய ப்ராத்தந்க்கன்றேன்

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

ந.கந்தரமுருந்து
 கமநல அமில்ருத்த உத்தியோகத்தரும்
 நீர்வாக நோடர்பு செயலாளரும்
யூநகர்

கிளி/கிளிநாச்சி மத்திய கல்லூரி

KN/KILINOCCHI CENTRAL COLLEGE

A9 வீதி, கிளிநாச்சி

A9 Road, Kilinochchi

இரங்கல் உரை

கிளிநாச்சி மத்திய கல்லூரியில் கணிதப்பிரிவில் கல்வி பயின்றுகொண்டிருந்த செலவள் இயாகுரதா மோடின் என்ற மாணவனின் முறையதிலிருப்பு மது பாடசாலைச் சமூகம் தழுந்த தோகத்தில் முழுசிப்புப்பாடசாலைக்காலைத்தில் பணிக் ஜும் பணிபடலும், நிறுமையாகவும் கல்வி கற்றும் சமூகத்தில் விருட்சமாக வந்து பயன் தருமாய் என்று ஏதியாத்திருத்த வேண்டில் உள் கல்வியின் வேகம் கண்டு காலனவை தன்னுடன் அனுத்து விட்டான்.பொறியியலாளர்கள் காலனவைக் கொண்டுவருவது பாடசாலைச் சமூகம் ஏற்கிறோம் போறியியலாளர்களை திழந்து இராகத்தில் நியந்திரித் தீர்க்கிறது. உமது பிர்வாசி ஒழுங்கிருக்கும் குழுமபகுதிலிருக்கும், குற்றார் விற்கிறுக்கும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு தன்னார்க் குழுமம் சாந்தி காலையிப் பிரசாரத்திலிருக்கிறோம்.

M. Raveenthiran
Principal
Kilinochchi Central College
Kilinochchi

“காலதூர் அமைச்சர் ஆட்சியை”

தினாங்கு - 0212285115, 0213208201

e-mail : kilcentralcollege@gmail.com

நலையற்ற வாழ்க்கையால்.....

அன்னை அணைப்பை வீட்டு ஆஜல் நீ வந்தாம்
எம் பற்ற அணைப்பை நீ உத்தாரல் தான் வீட்டாம்
கண்டோர் தமை சர்க்கும் கண் அழரு கொண்டவனே
கண்ணிரைத் தந்து வீட்டுப் போன வீதம் சர்தானோ !

குலத்தன் பெருமையை நீ குணக்தலையே காட்டி வந்தாம்
பணத்தன் பலம் உங்கள் பக்கத்தல் இல்லைதான்
மனத்தன் உறுத்தை மலையோல பெற்றிருந்தீர்
பொருக்குள் அகப்பட்டு போனவுதம் சர்தானோ!

ஊரன் பெயர் செங்க உயர் கல்வி நீ படித்தாம்
பட்டம் பெற முன்னர் யாத்தியில் நீ சொன்றாயே
ஆசான்கள் மனதல் ஆழப்பதந்தவன் நீ
ஜெயா என்று
அழவீட்டு போன வீதம் சர்தானோ?

ஊர் துடிக்க வீட்டாம் உறவுபல துடிக்க வீட்டாம்
அன்பாம் அணைக்கும் அக்கா அண்ணாவை
அழவீட்டு சென்றாயே

யாழ் பல்கலைக்கழகம் இரு கரும் கூப்பு வரவேந்து -
வீரும்பாது பொந்தியலைக் கற்று பொல்வோடு வர வீருந்தாம்
இப் பொல்லாத உலகை வீட்டு போன வீதம் சர்தானோ?

“நீர்க் குழும் போல நலையால்லாத இவ் வாழ்க்கை
என் செய்வோம் இறைவா என்றிருப்போம்”

S.Kanapathyppillay
Principal
Kn/ Mulankavil M.V
Kilinochchi

கல்வியில் வேட்கை கொண்ட கண்தமேதையே

புகழ் பூத்த புன்னகை மைந்தா புத்தியிலியாம் வந்துக்கூட்டாம்
கல்வி எனும் முன்னெழுத்தை கூட்டற கந்திரீ
ஆரம்ப கல்வியை கல்விவட்டஞ்சால் கந்தசாம் கோயலுக்கு
அண்மையிலுள்ள கருக்காய்த்தீவு மகா வீத்தியாலயத்தல்
சீருடனும் சீருட்டனும் கந்து சீருந்த சீவராக தகழ்ந்திரே
பொந்மியலாவராய் வர எண்ண் புதும் புது அனுபவத்தை பெற்றிரே
உம் இலட்சியத்தை அடைய எண்ண் உபருடன் போட்டி
போட்டிரே

அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் அயராது பாருபட்டு அவன்பிலே
அடக்கமாய் வாழ்ந்து காட்டின்றீர
உன் குரும்பம் உனக்காக பட்ட வேதனை
ஊருப்பத் தெரியும்போ
உன் உற்ற சகோதரயும் சகோதரனும் உன்னை காப்பதற்கு
உருக் நன்றாருப்பா
புமியில் பீறந்தவர்கள் கிறப்பது நச்சயம் - ஆனால்
நீண்டா திடையினால் ஏங்க வீட்டு சென்று வீட்டாய்
உன் பரவால் ஏங்க நற்பது உன் குரும்பம் மட்டுமல்ல
மேந்தன்பில் வாழ்க்கன்ற எல்லா மக்களுமே.

அதீபர்
கருக்காய்த்தீவு ம.வீ
அவர்களது குரும்பம்

சொல்லாமல் சென்றதேனோ.....

யோகுராசா குரும்பத்தல் பூத்த புதுமலை
கோவதனே யோகம் நிறைந்தவளைனை
குரும்பசே எண்ணீர்மருக்க பொந்மியல் பாதையல்
தடம் பதக்க அயராது உழைக்க உன் உடலை
கொடிய நோப் பிடித்ததேனோ!

பெற்றோரும் உடன் மறப்புக்களும் புலம்மியழ ஊட்ர சோகத்தல்
உறைந்தருக்க துன்பம் போது மென இறைவன் வ்வையள்க்க
சொல்லாமல் சென்றதேனோ கோவியனே!

எமது ஆர்யர் சங்கீதா யோகுராசா வீன் அன்பு சுகோதரன்
அவர்களின் பர்வால் துன்பத்தல் ஆழந்தருக்கும் கோவதனேன்
ஆத்மா சாந்தக்காகப் பராந்தத்தக்கன்றேன்

R.Balachandran
Principal
Kn/ Poonakary M.V

அந்வச்சுடர்

கோவதனேன் கல்வி நிலைமையளை நன்கு அந்த நான் இவர்
கல்வக்காக பட்ட துன்பம் என்பதை உணர்ந்து வெளியா வலயக்
கல்வப் பண்பொள் யாழ்/ சென்ஜோன்ஸ் கல்லூர் அந்பர்
ஏனைய அந்தார்கள் ஒத்துழைப்புடன் தனது கற்றுவை குறுக்க
காலத்தல் செப்பனே பயன்று யாழ் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞான பீட
மாணவனாக தெருவு செய்யப்பட்டும் தன்னிலைக்கு இது போதாது
என எண்ண் பொந்மியல் செல்லும் வழியை தேடினான்.
இப்படியான ஒரு அந்வச் சுடரை இப்புள்ளில் நாம் அணைய
விட்டுள்ளோம். இம் மாணவனேன் ஆத்ம சாந்தக்காக
பராந்தத்தக்கன்றோம்.

S.கேசவன்
(முன்னாள் கத்ரகாம வீத்தியாலய
அந்பர்)

அழகான புன்னகை

அனைவரையும் கவரும்
அழகுத் தோற்றும்
அந் தந்தை
அனைத்தையும் ஒருங்கே பெற்றவன் -கோவி

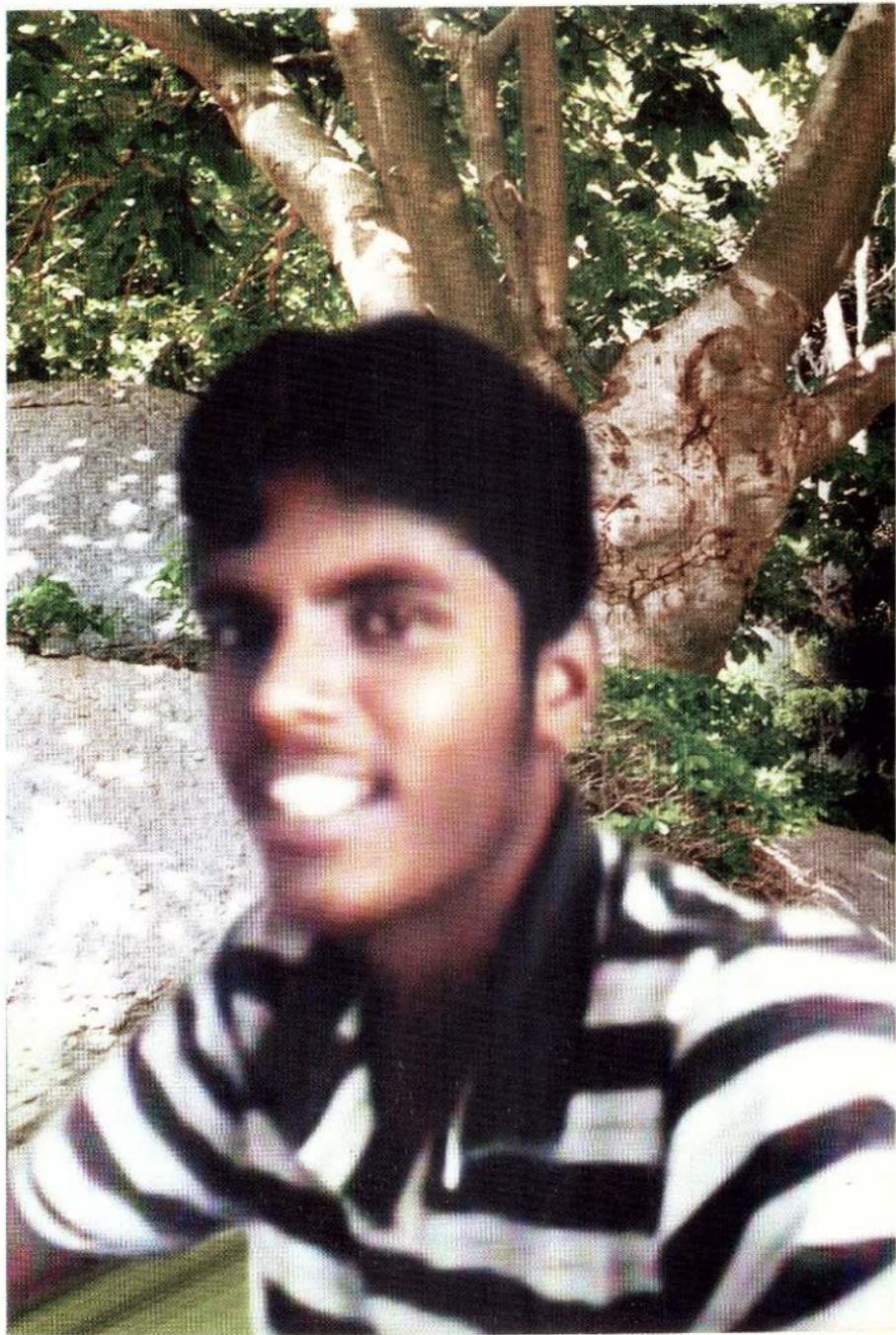
மத்திய கல்லூர் மாணவர்களின்
மனதைக் கவர்ந்தவனே -கோவி
மனம்முடைந்ததுபோ உன் பர்வை அறந்தும்
மனம்ரங்காதவன் கால தேவன்

பல தடைகள் தாண்டி வந்தவன்
பல்கலைக்கழக வாழ்க்கை வாழுத் துடித்தவன் - நீட்யா
யாரிட்சைக்களை எல்லாம்
பதந்நமன்ற முகம் கொடுத்தாய் -பாஸால்

குழந்தை உருவாய் வீருதியில் எம்முடன் நன்றாய்
குதாகலுமாய் வழ்ந்தான் எம்முடன்
குதாகல்த்து வீருதியை - உன் வருகையில்குந்து
குழுதடா எம் இதுயாம் - உன் பர்வெஞ்சுந்து

நம்பமுடியால்லை 'இறைவன்டம் போய் வீட்டாய்'
நம்புதன்றோய் 'இவ்விலக வாழ்க்கை நரந்தரமல்லையின்'
துடிக்கன்றோய் உன் நன்பார்கள்
உன் கனவு நனவாகப் போகாது என்னே
உன் உயரைக் காப்பாந்த மங்கத
அந்த இறைவன்டமே
வேண்டுகன்றோய் உன் ஆத்ம சாந்தக்காய்.

கன்னிமுச்சி மாவட்ட
போற்றியல்மீடு நன்பார்கள்
மொங்ட்குவைப் பல்கலைக் கழகம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எங்கள் சொந்து அண்ணோ

பூநகர்க்கு சேர்க்க வேண்டிய கனவுகள்
காலனவன் கார்ஸீரிஸ் கூட கனவாக்க வீட்டில்லை
நீங்கள் செய்த சாதனைகள் எத்தனை எத்தனை
சாதனைகள் என்று சொல்கைமயலும்
கண்துத்தன் கர்ந்தா நீயென்றும்
கதாநாயகன் நீ என்றும் நீ அந்தோமண்ணோ
உனது சாதனைக்காக உன் பன்னனே மாணக்கவாய்
காந்தர்நீதோம்.

எமக்கின ஓரு முன்னோடி இல்லையென்று முச்சாக்
அலைக்கன்றோம்
எழையியல்லாம் சீந்தக்க வைக்கவ்ட்டு - சீந்ய வனாடிம்
பொழுதிலே சீக்கரமாய் எழுத்து சென்ற்ட்டானே அண்ணோ
உங்கள் ஆழாத ஆசைக் கல்வி அந்வி இன்
யார்ந்து வரும் அண்ணோ
உங்கள்ந்து பன் எங்களை நரண்யம் - உருவாக்காமல்
எழுப்பதற்கு இறைவன் கூட
வீட்டு வைக்க வீல்லை

யார்டம் சொல்வ ஆழுவது உங்கள் ஆழாத துயரத்தை
உங்கள் குரும்பத்தவர்டம் கூட கூற முடியவில்லை
அவர்களுக்கோ நீர் துயரம் எல்லாம் சொல்வ
எங்கு ஆழுவது

அண்ணோ மண்ணே வீட்டு சென்றாலும்
மழியாது உங்கள் மக்கை
உங்கள் மத்யன் துலங்கலன் சுகரத்தை
உலகமே அந்தும் முன்
வெகு வெரைவில் காலன் - உமை
காத்து நன்று எழுத்தட்டானோ
பூம் சுழன்று சென்றாலும்
உங்கள் புன்னைகை அழகு
சுழன்று செல்லாது அண்ணோ
என்றும் உங்கள் துயரல்

கவி/பூநகர் ம.வ்
சுகோதர சுகோதர்கள்

கந்தவழிஷ்ட கவசம்

காப்பு
நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்லினை போம் துன்பம்போம்
நெஞ்சிற் புதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக்
கதித்தோங்கும் நிழ்ட்டையுங் கைக்கடும்
நிமலனருள் கந்தர் ஷஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா
அமரரிடர் தீர் அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நிலைமன்டல ஆசிரியப்பா.
 சவ்விடியை நோக்க சரவண பவனார்
 சிஷ்டருக் குதவுச் செங்கத்திர் வேலோன்
 பாதமிரன்டிற் பன்மனிச் சதங்கை
 கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
 மைய நடனஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
 கையில்வே லால்எனைக் காக்கலென்று வந்து
 வரவர் வேலா யுதனார் வருக
 வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன் முதலா வெள்ளிகை போற்று
 மந்திர வடிவேல்வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஜூயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சுடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரர் ரரர்
 ரிழுண பவச ரிரிரி ரிரி
 வணபவ வரவண வீரா நமோநம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறைன
 வசர வணப வருக வருக
 அகரர் குடிகெடுத்த ஜூயா வருக
 என்னை யாருமினையோன் கையில்
 பன்னிரண்டாயுதம் பாசாந் குசுமம்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரெண்டிலங்க
 வரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஜூயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுங் செளவும் கிளாரோவி யையும்
 நிலபெற்றெற்றும் நித்தமும் மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியோளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகண்றினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஏணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழகுடைய திருவயிறு ருந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடர் ரொளிப்பட்டும்
 நவாத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாஞ்ஞம்
 திருவாடி யதனிற் சிலம்பொலி முழங்க

-20

40

செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகன
 நகநக நகநக நகநக நகன
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரர ரரர ரரர ரர
 ரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி
 டெடெடெ டெடெடெ டெடெடெ டெடெ
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 மந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யானும் ஏரகச் செல்ல
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்துதலும்
 ஸாலரா ஸாலா ஸாலா ஸாலரா
 லீலா லீலா லீலாவினோதனென்று
 நுன் திருவடியை உறுதியென்றென்னும்
 என்றவை வைத்துன் இணை யாகாக்க
 என்னுயிர்க்குமிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால்பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் லிரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகளின்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கண்ணமிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னினாம் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை ரத்ன வடிவேல் காக்க
 சேரிள முதலமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேலிருதோன் வளம்பெறக் காக்க
 பிடிகளின்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதலைக் குருள்வேல் காக்க
 பழுபதி ஸாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வைபிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிக்கள் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்ததை வல்வேல் காக்க
 பண்ணத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஜவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக

60

80

நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுது தும்ளனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள் நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அணையிருள் தன்னில் அணையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சதூரவேல் காக்க
 காக்கக் காக்கக் கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பரவசம் பொடிபட
 பில்லி குனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வாலாஷ் டிகப்பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் திண்ணும் புகழ்க்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேறி இத்துண்ப சேணையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அணைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ஸர்களும்
 என்பெயர் செல்லவும் இடிவிழுந்து ஒடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மன்றையும்
 பாவைக் ஞாடனே பலகல் சத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சளை தனையும்
 ஓட்டியப் பாவையும் ஓட்டியச் செருக்கும்
 காகம் பணமும் காவுடன் சொறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வளாங்கிடக்
 காலதாதர்களைக் கண்டால் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிகெட்டு ஒடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடனங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு காலகை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு குர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெளி

100

120

140

தண்ணெலி தண்ணெலி தண்ணது வாக
 விடு விடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்து ஓடத்
 தேஞும் பாம்பும் செம்யான் பூரான்
 கடிவிட விழங்கள் கடித்துயர் அங்கம்
 ஏறிய விழங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் கஞக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வளிப்புப் பித்தம்
 குலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புருதி
 பக்கப்பிளைவ பட்டதொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருவவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாது ஓட நீ எனக் கருள்வாய்
 சாரேழ் உலகமும் எனக்கு றவாக
 ஆனும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மன்னா எரசரும் மகிழ்ந்து உறவாகவும் 160
 உன்னைத் துதிக்க அன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைமொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திழோளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 கார்த்துத் தேவர்கள் கடும்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதீர் வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை ஆழித்த இனியவேல் முருகா
 தனிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதர்கா மத்துறை கதர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவனன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மாமலை ரூம் செங்கல்வ ராயா
 சமராபுரி வாழ் சண்முகத் தரசே
 காரரா குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னா விருக்க யானுணைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் ஆவினேன் பூதியை 180
 நேச முடன்யான் நெற்றியி ஸனியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீக்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு எாக
 அன்பு னிரட்டி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க

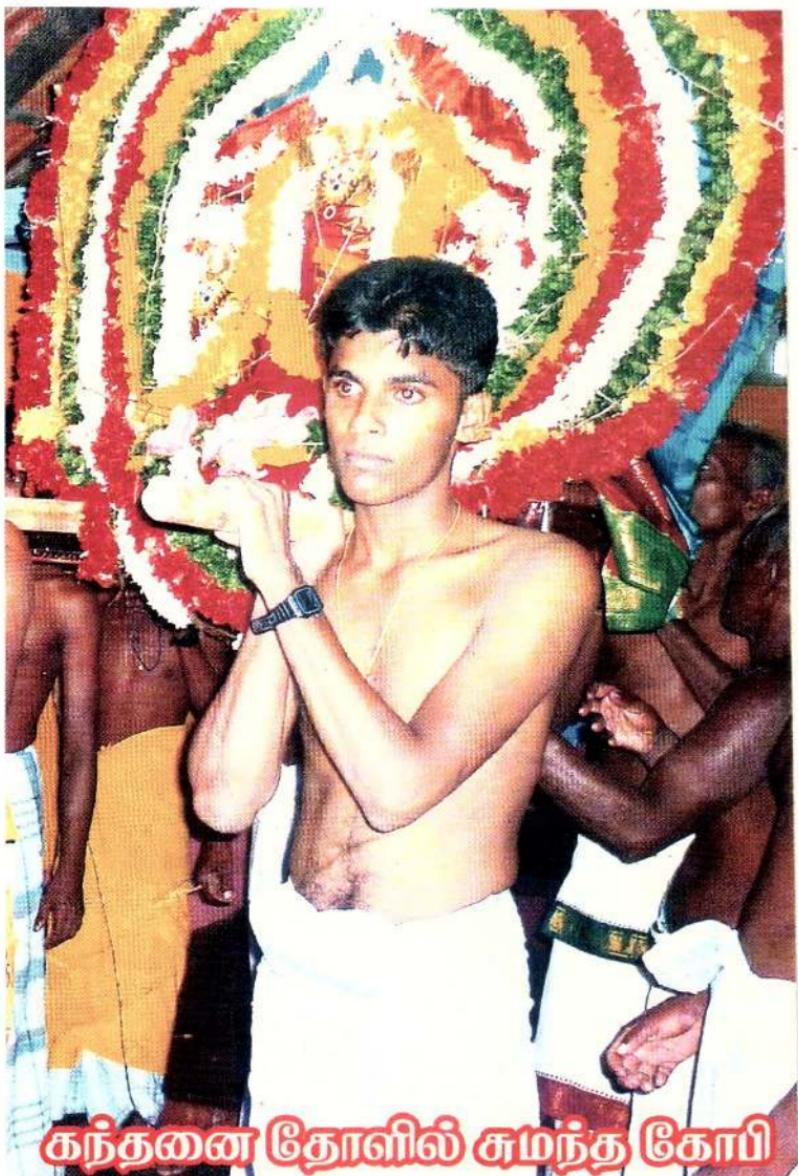
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகஞ்டன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ் வாழ்கவென் வறுமைக ஸ்நிங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ ன்குரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவென் குறுமகள் பெற்றவ ஓாமே
 பின்னையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுள் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென நடியார் தழூத்தி வருள் செய்
 கந்தர் சல்டி கவசம் விரும்பிய 200
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட நாளும்
 ஆசார ததுடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடனாரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சல்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக்கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உகந்துந் றனிய
 அஷ்டிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றல் ரெல்லால் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாற் காண வெம்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரை பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ வழ்த்துரு சங்கா ரத்தடி 220
 அறிந்தெனை துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துனை வாகச்
 குரபத் மாவை துணித்தகை யதனால்
 கிருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குண்றினி விருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 என்னைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேலிய வடிவறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறுமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறுமிகு தில்விய தேகை போற்றி
 கிடும்பா யுதனே கிடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புணையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ராசே

மயில்நட மிடுவோய் மலர்டி சரணம்
சரணம் சரணம் சரவண பவழம்
சரணம் சரணம் சள்முகா சரணம்.

238

கந்தர் சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று.

கந்தனை தோளில் சுமந்த கோமி
(இடரின் ஒரு வாரம் முன்பாக)

சகலகலாவல்லி மாதை

1. வெண்டாமரைக்கன்றி நின் பதம் தாங்கவேன் வெள்ளையுள்ளத் தண்டாமரைக்குத் தகாது கொலோசக மேழு மளித் துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித் தாக வுண்டாக்கும் வண்ணம் கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே! சகல கலாவல்லியே!

2. நாடும் பொருட்சவை சொற்சவை தோய்தர நாற்கவியும் பாடும் பணியிற் பணித் தருள்வாய் பங்கயாசனத்தில் கூடும் பசும்பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைம்பால் காடும் சுமக்கும் கரும்பே சகலகலாவல்லியே!

3. அளிக்கும் செழுந்தமிழ் தெளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற் குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோ வளங்கொண்டு தெளித் தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக்கண்டு களிக்கும் கலாப மயிலே சகலகலாவல்லியே!

4. தூக்கும் பனுவற் றுறை தோய்ந்த கல்வியுஞ் சொற்சவை தோய் வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய் வடநூற் கடலும் தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும் தொண்டர்செந் நாவினின்று காக்கும் கருணைக்கடலே சகலகலாவல்லியே!

5. பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற் பாதபங்கேருகமென் நெஞ்சத்தடத்தல ராததென்னே நெடுந்தாட் கமலத் தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன் செந்நாவும் அகமும் வெள்ளைக் கஞ்சத் தவி சொத்திருந்தாய் சகலகலாவல்லியே!

6. பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந் தீஞ்சொற் பனுவலும் யான் எண்ணும் பொழு தெளிதெய்தநல் காயேழுதா மறையும் விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும் வெங்காலுமன்பர் கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகலகலாவல்லியே!
7. பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற் கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல் காயுளங் கொண்டு தொண்டர் தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா ஸமுதம் தெளிக்கும் வண்ணம் காட்டும் வெள் ஓளாதிமப் பேசே சகலகலாவல்லியே!
8. சொல்விற் பனமு மவதானமுங் கவிசொல்லவல்ல நல்வித்தை யுந்தந் தடிமை கொள்வாய் நளினாசனஞ்சேர் செல்விக் கரிதென் றொருகாலமுஞ் சிதையாமை நல்குங் கல்விப் பெருஞ்செல்வப்பேறே சகலகலாவல்லியே!
9. சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ்ஞானத்தின் தோற்றமென்ன நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலந் தோய் புழைக்கை நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாணநடை கற்கும் பதாம்புயத்தானே சகலகலாவல்லியே!
10. மன்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்டமன்னருமென் பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்வாய் படைப்போன் முதலாம் விண்கண்ட தெய்வம் பல்கோடியுண்டேனும் விளம்பினுன்போற் கண்கண்ட தெய்வமுளதோ சகலகலாவல்லியே!

கோவிதன்ன் கற்றல்ன் செல பகுதி

கொவிதம்

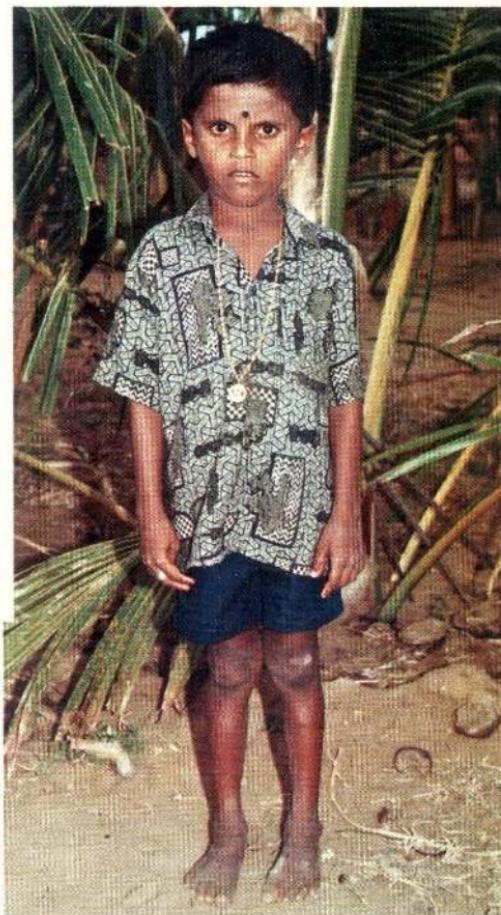
Oxide கணக்கின் உதவர்த்துப் படிப்பு

	MgO	Al ₂ O ₃	SiO ₂	P ₂ O ₅	SO ₃	CaO
சுதா விரைவாக நிலை	2.6	2.3	2.0	1.7	1.6	0.5
சுதா விரைவாக விடப்படுவது	—	—	—	—	—	—
நிலை விரைவாக	—	—	—	—	—	—
பூதா விரைவாக	—	—	—	—	—	—
நிலை விரைவாக	—	—	—	—	—	—
நிலை விரைவாக	—	—	—	—	—	—
நிலை விரைவாக	—	—	—	—	—	—
நிலை விரைவாக	—	—	—	—	—	—
நிலை விரைவாக	—	—	—	—	—	—
நிலை விரைவாக	—	—	—	—	—	—
நிலை விரைவாக	—	—	—	—	—	—
நிலை விரைவாக	—	—	—	—	—	—
நிலை விரைவாக	—	—	—	—	—	—
நிலை விரைவாக	—	—	—	—	—	—

வேதனாரட்ட திக்கல்லிரம்

குப்பாந்நன் சுநக்கு

	Na_2H	$\text{K}_2\text{H}_2\text{O}_2$	$\text{Al}(\text{H}_3)$	$\text{Si}(\text{H}_3)$	PH_3	H_2S	HCl
குப்பாந்நன் அங்கீரணம்	+	+	+	+	-	-	-
குப்பாந்நன் வழிமுறை	+ 1.2	+ 0.9	+ 0.8	+ 0.3	+ 0.4	- 0.4	- 0.2
குப்பாந்நன் வழிமுறை							
(1) குப்பாந்நன் அங்கீரணம்	+	+	+	+	-	-	-
(2) குப்பாந்நன் வழிமுறை	+ 1.2	+ 0.9	+ 0.8	+ 0.3	+ 0.4	- 0.4	- 0.2
(3) குப்பாந்நன் வழிமுறை							
(4) குப்பாந்நன் அங்கீரணம்	+	+	+	+	-	-	-
(5) குப்பாந்நன் வழிமுறை	+ 1.2	+ 0.9	+ 0.8	+ 0.3	+ 0.4	- 0.4	- 0.2
(6) குப்பாந்நன் வழிமுறை							
(7) குப்பாந்நன் அங்கீரணம்	+	+	+	+	-	-	-
(8) குப்பாந்நன் வழிமுறை	+ 1.2	+ 0.9	+ 0.8	+ 0.3	+ 0.4	- 0.4	- 0.2
(9) குப்பாந்நன் வழிமுறை							
(10) குப்பாந்நன் அங்கீரணம்	+	+	+	+	-	-	-
(11) குப்பாந்நன் வழிமுறை	+ 1.2	+ 0.9	+ 0.8	+ 0.3	+ 0.4	- 0.4	- 0.2
(12) குப்பாந்நன் வழிமுறை							

செல்லக்குட்டியே.....

நான்கு மூன்றைகளைப் பெற்றோம்
ஒழுக்க சீலர்களாய் மன்றச் செய்தோம்
நால் தக்கவும் வாழ்ந்தட்ட எம் செல்லங்கள்
யறியுக்காக 'பட்டபாடிடா' எண்ணெல்லாங்கா

ஒன்றாக வாழ இரண்டு மூன்று மாதங்கள் ஓழியது
சென்னக்குழந்தையவன் சுயன்ஸ் கோல்ல் ரூஸன் எருத்து
சீக்கிரமாய் வீரு வந்து சேர்ந்தான்
வீட்டிழங்க சந்தோசமாயிருக்குதின்றான்

கோயில்லை கோலாகலமாக வீரா எருத்து
கந்தனை தோழில் தூக்கி
காத்தரமாய் நம்பிக்கை வைத்தருந்த
எம் புதல்வனை கோல்

பரிட்சை வரட்டும் அப்பா அம்மா
நாட்கள் கட்டுது நல்லயாய் செய்வேன் என்று
சந்தோசமாய் வெள்ளைப் பெய்யால் கணக்கை செய்த்துவான்
சகோதரர்கள் பார்த்து புளகாங்குதம் அடைந்தனர்!

வந்ததே மண் கொண்டதே கோலம்
வானத்து முழு நலவை மறைக்க வந்த இருளை
தழுப்பதந்தாக பாடுபட்டோம்
மீட்டெடுப்போம் என்று தடசங்கற்பம் பூண்டோமே

பொல்வத காலமதல் யொழுப் பொழியாய் ரூழந்தருந்து
கற்றவன் வெகுழந்தையை காட்ட வந்த மைந்தனே
திருப்பு வயதன்லை இடையூழ வீளைவத்தடே
பன்றின்று மாதம்கள் பக்குவுமையாய் காத்தருந்தோம்
யாச மழைகள் பொழந்தடான் மைந்தனவன் ஏத்தனை ஏத்தனை

கட்டியவைத்து கொஞ்சக்குலவீய வேவைதனைல்
காலவைன் பழந் தெருத்தானே - இன்
எங்கு சென்று தேருவது! மீண்டும்
வனப் பொல்வடன் ஓடேடாடி வருவாய் மகனே
என்ன செய்வோம்! என்ன செய்வோம்! ஏங்கத் தவங்கள்நோம்.
அப்பா அம்மா

என் அருதெத்தம்பீடே

அண்ணா என்றாலே அடக்கமாய் பேர்சூளாய்
சர் முன்று வருடத்தல் அண்ணாவன் இலாகவீல்
இடம் பிழித்தருவன் என்று
தடம் கொண்டிருந்த என் அருமைத் தம்பீடை

கலைகளில் சூழ்ந்தவளை கண்தெத்தல் வீத்தகனே
எத்தனை எத்தனை சாதனைகள் புரந்தாய் தம்பீ
எத்தனை எத்தனை ஆகாயக் கோட்டைகளை கட்டினாய்
கற்பனைகள் எல்லாம் மண்ணாக்ய தன்மையென்ன!

ஆழியில் தொடங்கிய தம்பீயன் துண்பத்தை நீக்க
கள்ளியில்ருந்து கொழுப்பிற்கு சென்று வந்த வதம் சொல்வடைங்கு |
சீக்கிசையின் யயனால் எழுந்த்டான் தம்பீ
ஆனந்தசுகாருத்தல் மூற்கீனைசீம யாமோல்லாம்
தொடங்கியதோ துண்பம் பட்டதே கால்வ
முடிந்ததே ஆழியில்.....

ஆழமாய் எமை எல்லாம்
ஆழாந் துயரத்தல் ஆழ்த் தீட்டு
அமைத்யாய் உறங்க வென்று
அருமைத்தம்பீ கோவ
இறைவன்டம் சென்றனனோ!

பெரியண்ணோ
வேந்தன்

ஆசைத் தம்பியே

பால்முகம் மாநாத பாலகனாம்
பார் போற்றும் உத்தமராம்
வர்கர தோற்றுத்துடன்
வந்தவதற்கநாயே என் தம்பி

அக்கா அக்கா என்றழைத்து
அண்ணொளாகவும் அந்வரை வழங்க
அச்சாண்மாக இருந்து மஞ்சந்தட்ட என்
உடன் பீங்பு கொள்கே

கண்தத்தல் வீத்துவனாம்
கண்டோயை மயக்க வீட்டு
சுகோதரர்கள் மூவர் சீங்கக
கண்ணிற்கத்தட்ட தம்பியே

படிய்யை கண்ணோகக் கொண்டு
பாத் நத்தரையை தியாகம் செய்து
புழுவாம் துடித்தட்ட என் தம்பியே
எங்கயடா சென்று இருக்கன்றாம்

கன்னச் சீக்சை முடிந்து யாழில்
மயக்கம் தெரியும் வேலையிலே
உறவன் புடைத்துழ - இன்
'படிய்புத்தான்' என்றாம்

வாயால் பொந்தட்ட முத்துக்கள் - இன்று
நம் உள்ளத்தை துவைக்கும் அம்பல்லை
உயிரை உண்ணும் வீத் எனும் சத்தை
புதியால் படைக்கப்பட்ட தம்பியை பாதியில்
ஏன் மறைந்தாய்

அக்கா
சுங்கதா

சன்னன்னோ புலம்பல்

எம் வாழ்க்கையை மரீ கைத்த ஓஸ்வளக்கே!
பன்னிப் பருவம் தொடக்கம்
வீரு தரும்பும் வேளையீல்
வௌதம் வந்திருமே
யாசத்தன் இரும்ப்டமாய் ஒன்றுதோம்
யாத்பல் பறந்தானே பரதவித்து பதஞகன்றோம்

உன் எந்கால இலட்சியத்தை எண்ணே
உரு வருடம் உன்னை வீட்டு பரந்தருந்தேன்
இருந்தும் உன் முகம் தெரியாமல்
உருக்யமுது மடல் ஏரைந்தேடா தம்ப்

வஞ்ஞான பிடத்தை எய்திமருந்தும்
கொண்ட கொள்கையையோ இலட்சியமாகக் கொண்டாயே
வண்ணை முட்டும் கட்டிடம் அமைக்க வல்ல
போற்யியலாராக வருவாய் என எண்ணீமருந்தோம் - இன்று
ஏழாங்கு வீட்டானே யமன்

சன்னன்னோ, சன்னன்னோ என்றிருவாய்
சுரத்தையை தடவடா என்றிருவாய்
கருத்தால் சூரை காட்டிருவாய் கண்கதை சொல்ல
முத்துக்கள் சிரத்திருமே
சக்சை நலையத்தல் இரவு வேளைதனை
அப்பா, பெரியன்னோ, சன்னன்னோ என்றிருவாய் - இன்று
தனியாக தனத்திருந்து துயர்க்கன்றாயோ!

என் ஆசைத்தம்பி கோவியே - நீ
மீசையீல் அருக்கும் உன் பனுவல்கள் எல்லாம்
முத்து முத்தாய் கண்ணீர் வடிக்குதடா
கண்ணீர்க்கு என்ன கதை சொல்வேன்?

தம்பி என்று சொல்லட யாரும்ஸ்ஸை
யாகம் செய்தாலும் கடைப்பதன்ஸை
நாலும் நான் நலைகுலைந்து நாடுகன்றேன் கோவியே
காந்திரும்பென் காலம் சென்றாலும் உன்முகம் கானே

ஜெந்திரன்

உந்றார் உநவினர் புலம்பல்

கோவநா	வெளியில்
உரு கணம்	வந்து பார்
வீழ்த்துப் பார்	ஒரு தடவை
உநவினர் நாம் கூடி	வேறுக்கு
உன் வீட்டில்	கடக்கன்றன
உன்னை	இவன்
நனைக்கன்றோம்	கரம்பட்ட
உத்ருகள் உரச எல்லை	கைநூல்
உன்னை	தூக்க
இழந்ததால்	முடியவீல்லை
மழுகணம்	இவன் சென்ற
நனைத்துப்பார்	சோகத்தால்
எங்கள்	கோவநா
சுற்றுத்தல்	மீண்டும்
தினீய	ஒருத்தடவை
குறந்தையை	உன் யெல் நலங்கள் எல்லாம்
இழந்து	ஏங்கநந்தகன்றன
தவ்க்கன்றோம்	உன்
வாழமுடியவீல்லை	வரவை எத்ரபார்த்து
நன்னை	பனை மரங்கள் எல்லாம்
பரந்ததால்	உதந் நற்கன்றன
இறைவா	உன்
மறைவீல்	வரவை எத்ரபார்த்து
இருந்து பார்	பாதம் வராதென்று
பல்கலை	இறைவா
மாணவனை	யோசத்துப் பார்
பந்தொகாருத்து	எங்கள் குலத்தீல்
நற்கன்றோம் பந்தை	இரண்டாம் இஞ்சியை
யடியர்க்க முடியவீல்லை	ஸ்பாடுத் தடுக்காம்
இவன் தந்த பாடத்தால்	அல்லால்
	இதுவும்
	உந்தன்
	விளையாட்டா

ஏன்டா
ஈந்த !

அம்மா அப்பா
அக்கா
அண்ணோவை
நனைத்தாயோ
தம்பி
அல்லால்
நண்பன்
சுற்றுத்தை நனைத்தாயோ

தம்பி
ஆயனும்
இறைவா
பருந்தவர்
அனைவரும்
இழுக்கில்
நன் அடியில்
நம்மத்யாப்
அந்த வழியில்
எங்கள் கோவெடும்
என்ற தருப்பியில்
உருங்காத வீற்களுடன்
உன்னையே
நம்பி.....

பெரியப்பா, பெரியம்மா, மாமா,
அந்தை, ரத்தப்பா, ரத்த,
உடன்பறவா சகோதரர்கள்

புன்னகை மன்னவனே

மான்ஸீர் பார்வை கொண்ட மன்னவனே
 மாதுமை முந்து பல் வர்சை கொண்டு மழலைச் சீர்ப்புடையவனே
 மலையோல் துன்பங்கள் உனை நெருங்கிய போதும் - உன்
 மத்தூட்டாமல் முன்னோக்க சென்றுபாய் கல்வீரால்
 பெற்றுவர்க்கவையும் உற்றுவர்க்கவையும் யெறி குலங்க சர்க்க
 வைத்தாய்
 பெரியவரை சீர்வீர்த்த நந்தம் நம்ராந்து நடந்தாய்
 உறுத் தாழ மனம் கொண்டவனே
 உதயமாரும் உன்வாழ்வென்று வாழ்த்தனோம்
 யோகராசா குரும்பத்தந்து கடைத்த யோகம் நீ யென்றோம்
 யோத்யாக மன்றாயாம் என எண்ணேனோம்
 கோர் என்றால் இடர்தலும் இன்பத்தலும் முன் உதவபவனே
 கோபுரத்தைத் தாண்டி உன் புகழ் பிரவும் என்றநூந்தோம்
 கறுக்காய் தீவி மண்ணெல் விழைந்த முத்தொன்று
 கல்வீக் கடல்ல் நீந் பொறுப்பியல் முத்தை எடுப்பாய்
 என்றநூந்தோம்

எம்மையெல்லாம் ஏழாற்ற நனைத்தானோ எமன்
 எங்கந்து ஏன்னோனோ அம்பை
 எம் கண்ணன்னின் கண்ணோ அவன் இவக்கு
 வாழ்த்துடித்தட்ட போதும் வானவன் வாரவீட்டான்
 மூச்சு கடலும் சீசு காற்றும் மந்து சென்ற முகலூம்
 கணம் அடங்கிப் போனது அன்று
 மாலை வந்த செய்த கேட்டு மலைத்துப் போனோம் ஜா
 உன் வாழ்வை பாதியல் முழுத்து விட்டானோ
 திருக்கமற்ற இறைவன் இல்லையே - அவன்
 திருப்பாய் கோர் எம் இதயங்கள் என்றிருந்தும்

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

மச்சாவ், அண்ணோ, அக்கா
 குரும்பாய்

கண்ணர் அந்தல்

தோற்றும்

1991

08

24

மறைவு

2012

07

04

அமரர் யோகராஜா கோவிதன்
(யாழ் பக்கவைக்கழக வீர்தான் மட மாணவன்)
தறுக்காய்த்தவுபுநகர்

ஏன்றி பார்வை செய்துவாய்க் கூறும்படி
பில்லத்தாலும் விழுதும் போல் கு அங்கு விரிவானது
நினைவு என்றால் இதுவரையில் கொடுத்தால் கொண்டு
ஏன்கூடு அனுப்புவதும் கொண்டு அனே
இன்னையென் பக்கத்துவமனமிருந்து பழக்கத்துவன்
இன்பு அப்படி நாம் இன்பு பல அதை கூறும் கூறுவே
நாம் தாங்களின்தாங்களைப் பலன் சிற்காணாவின்
நால்தான்போலுமா? நா அவர்கள் நாட்டுவா?
நாவர் போல உத்திரவுபோதும்
நாவாய்ந்தானாலும் நான் நானாவான் நா நா அன்றை நா.

நான்கால் முதலை வாய்வாலே
உயிர்ப் புதுமைப் பொழுது
நான்கால் முதலை வாய்வால்
கூறுவது நா.

**UNIVERSITY ADMISSIONS
ACADEMIC YEAR 2010/11**

DATE OF COMMENCEMENT OF THE COURSE OF STUDY IN PHYSICAL SCIENCE

Dear **MR KOVITHANY,**

Registration No: **2011/SP/051**

NIC No.: **912372316V**

We are pleased to inform you that the course of study in **PHYSICAL SCIENCE** for freshers will commence on **10.10.2011**, at 8.30 a.m. in the **Faculty of Science, University of Jaffna, Jaffna**

Please be present.

[Signature]
Senior Asst. Registrar/Admissions Branch,
University of Jaffna.
For Registrar (Tel. 021 222 6714)
19.09.2011

Normal
RSP046

கண்ணீரில் கரைகின் ஹாம்

தோற்றும்

24

08

1991

மறைவு

04

07

2012

அமரர் யோகராசா கோபிதன்
(எழுது ரக மூச்சியை யோ.கங்கநாவின் நின்புச்ச கோதுவி)

கன்னிமூலத்தில் வீட்டிற்குத் தாங்கு - இன்று
கணப்பொழுதில் கரைந்து மறைந்ததுவே!
காலனவனை வென்று வருவாயென்று
காத்திருந்தோம் - இன்று காலமாகிவிட்டாயே!

வின் உயர் உன் புகழ் நிலைக்குமென்று - உன்
மன் முழுதும் நம்பி இருந்ததுவே!
கன் எதிரே எல்லாமே காற்றோடு கலந்தாலும்
வான் உள்ளவரை உனை மறவோம் யாம்!

ஈந்தி ஈந்தி ஈந்தி

எமது ஆஷ்டிக அனுபவந்து தூரிவிட்டு கொன்னின்தோம்

பா.கங்கநி சுருகம்,
சிஸி/ முகக்ரி. ம. வி.

இதய அஞ்சலி

மலர்வு

24

08

1991

உத்திரவு

04

07

2012

அமர்
தினு. மோக்ராசா கோவிதன்
பார்க்கலைக்கழக புதுமுன் யாணைவன்
ஸஹிகாம்பதி, பூராந் - கல்லெநாச்சி

முன்னிலங்பு பிரசுரமிலில் கடகோரம் எற்றுக்கூடுத்த அற்றுமே கடுஷனையுடன் டே:

இன்றைம் சிகிச்சையிட அன்னைன் சகோதரவையிற்கிட்ட

குற்றே தீவிழும் டே:

கல்லே எங்களின் புனியாலைக் கோருமின் பாசுடி நலவு

மாதிரில் ஒன்றித்தாரம் - கோவிதன்

உயர் வளிமையுட் தங்களிடிட்டு ஓய்க்கையிலில் போய்கிட்டாய் - தயவில்

சிவமியிட்டுமுனாய்த் தடிக்கிளில்லோரம்.

இலக்குக்கு எமது இதயத்தூஷிலை காணிக்கையாக்குவதுடன் இவற்று நிச்சி பிரிவினால்
துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழந்த அனுதாங்களைத் தெரிவிந்து இவாது
ஆத்ம சாந்தியமைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பிரதம் கணக்காளர், கணக்காளர்,
உத்தியோகத்துாளர், கணக்குக்களை
மாண்டர் சேயகாம், கல்லெநாச்சி

கண்ணர் அன்சலி

பிறப்பு

24.08.1991

இறப்பு

04.07.2012

யோகராசா கோவிதன்

கறுக்காய்த்தீவு புதகரி

நேற்றுவரை நீலவாளின் அந்திச்சுரியனாய்

கருமேகவாளின் முழுநிலவாய் ஒளி வீசிய மைந்தனே கோடி,

உன் துறைதனிலே நீ சாதிக்க நினைத்ததுதான் என்னவோ!

பிஞ்சு மரம் காய்க்கும் முன்னே கொப்பிழந்து போனதேனோ!

வெந்த புண்கள் அழறுமுன்னே வேல் பாய்ச்சுவது போல்

பட்ட துயரின் தழும்புகள் மறைய முன்னே காலனவன்
உன்னை கவ்வியதேனோ!

அன்னாரின் பிரிவால் தயருமும் குடும்பத்தினருக்கு ஆழந்த
அனுதாபத்தை தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

2010ம் ஆண்டு உயர்தரப் பிரிவு நண்பர்கள்,

கிளி கிளிநோச்சி மத்திய கல்லூரி.

கண்ணர் அஞ்சலி

தோற்றும்

1991

•
08

•
24

மறைவு

2012

•
07

•
04

அமரர் யோகராஜா கோவிதன் (யார் பல்கலைக்கழக வினாக்கள் மீட் மாணவன்) கறுக்காய்த்தவுபுநகர்

ஏன்னை! தமிழ்!
நென்பா! உறுப்போ!-என
கூப்பிட்ட தாழுக்கவல்லம்
ஒடி வந்து துவக் கொடுக்கும்
ஊர்கள் உறவும் உயர்க்கும்
நீங் நண்பன் விரைந்து
சொல்கே காலம் வந்து
கொண்டு சென்று மாயம் என்ன?

ஐயுகோ! என்று உறவுகள் கலைந்து
அண்டவர் வந்தனர்
உள்ளும் எல்லாம் நிறைந்தவனாம்
எல்லோருக்கும் நல்லவனாம்
எப்போதும் சிறப்பவனாம்
ஏழ்மன் நின்ற நல் உறுப்பு
இன்றெல்லாம் என்ற செய்திகள்கூடு
அதிந்து போன உறவுகளோடும்,
நூன்பர்க்களோடும் அண்ணார்வன்
ஏழ்மா சாந்தியமைய
இராத்தக்கண்டுபோன்

நூலாக்கம் நூல்
நூல்க்கு ஜினாகம்,
நூல்க்கு.

கண்ணீர் அஞ்சலி

24

08

1991

04

07

2012

யோகராசா கோவிதன்
கறுக்காய்தீவு பூநகரி
கிளிநொச்சி

ஈசு மாவட்டச்செல்லக்கந்தல் கட்சியாற்றும் யோகராசா அருள்வேங்கன் அவர்கள் அவர்பு சப்ரோதான் யோகராசா ஜோவிதன் (யாழ் பக்கவைக்குழு வஞ்சினானமிட மாணவன்) அவர்களின் மரணத்தெய்வை கேட்டு சொல்லளவா துயரவைதோடு இவர்கள் மூத்தா சாந்தியடைய இறைவனங்கள் ப்ரார்த்திக்கின்றோம்.

ஏதாவது பிரதிவேகம் என அறிவிக்கப்படும் முறை கிடைக்கவில்லை.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்.

எதற்காக நீ அழுகிறாய் ?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய் அதை நீ இழப்பற்கு
எதை நீ யடைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு ?

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதை கொடுத்தாயோ,

அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.

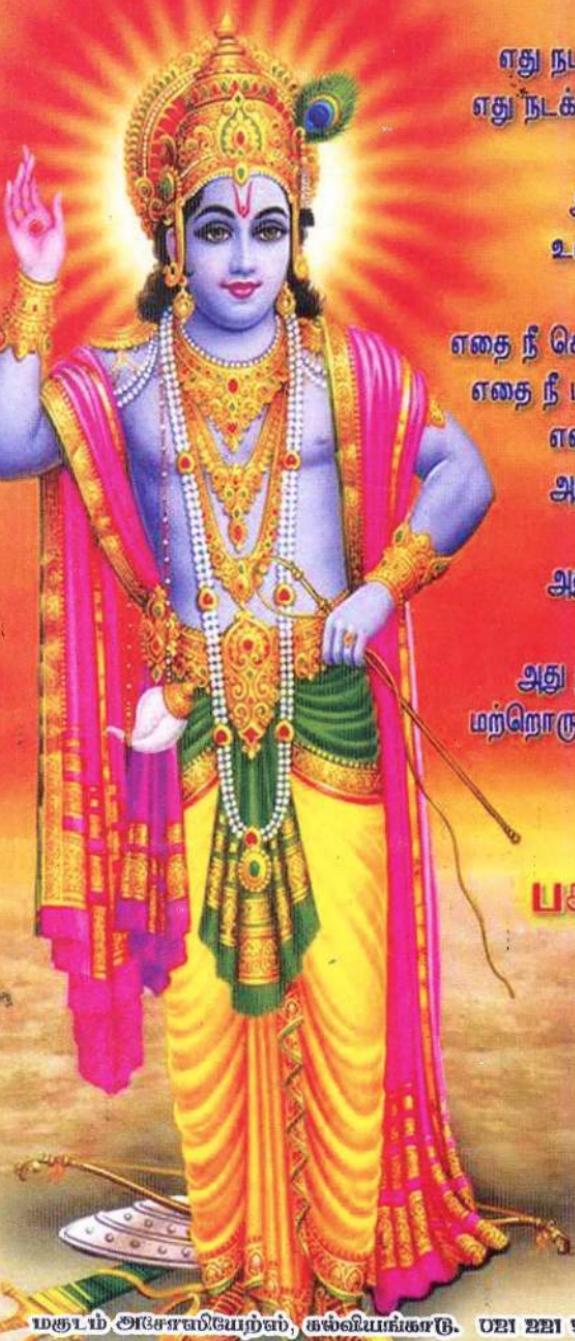
எது இன்று உன்னுடையதோ

அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது
மற்றொரு நாள், அது வேற்றொருவருடையதாகும்.

"இதுவே உலக நியதியும்,

எனது படைப்பின் சாராம்சமாகும்"

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ண்

மகுடம் அசோலமியேற்றல், கல்லியங்காடு. உடி 221 71 52 , 0773 99 66 41